

Text existent	Text propus	Motivare
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind Instituțiile de credit și adecvarea capitalului		
Art. 3 lit. e) Instituțiile de credit, persoane juridice române, se pot constitui și funcționa cu respectarea dispozițiilor generale aplicabile instituțiilor de credit și a cerințelor specifice prevăzute în Partea a II-a a prezentei ordonanțe de urgență, în una din următoarele categorii: <u>e) instituții emitente de monedă electronică</u>	Art. I – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. Se abrogă.	Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transpunerii Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
Art.5 alin.(1) și (5) (1) Se interzice oricărei persoane juridice care nu este instituție de credit autorizată, precum și oricărei persoane fizice sau entități fără personalitate juridică să se angajeze într-o activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public, într-o activitate de emiteri de monedă electronică ori într-o activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. (5) Banca Națională a României este abilitată să determine dacă o activitate reprezintă ori nu atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, activitate bancară, activitate de emiteri de monedă electronică ori activitate de atragere și/sau gestionare	2. Art.5 alin. (1) și (5) se modifică: (1) Se interzice oricărei persoane fizice, juridice sau entitate fără personalitate juridică, ce nu este instituție de credit, să se angajeze într-o activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public ori într-o activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. (5) Banca Națională a României este abilitată să determine dacă o activitate reprezintă ori nu atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, activitate bancară ori activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile	Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transpunerii Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011) și îmbunătățire text.

de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională a României este obligatorie pentru părțile interesate.	membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională a României este obligatorie pentru părțile interesate.	Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transpunerii Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
Art. 6 alin. (1) (1) Se interzice oricărei persoane, alta decât o instituție de credit autorizată, să utilizeze denumirea de "bancă" sau "organizație cooperativă de credit", "cooperativă de credit", "casa centrală a cooperativei de credit", "bancă cooperativă", "bancă centrală cooperativă", "bancă ipotecară/bancă de credit ipotecar", "bancă de economisire și creditare în domeniul locativ", "instituție emitentă de monedă electronică" sau derivate ori traduceri ale acestor denumiri, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care este utilizată denumirea respectivă rezultă neîndoielnic că nu este vorba despre desfășurarea unei activități bancare.	3. Art. 6 alin. (1) se modifică: (1) Se interzice oricărei persoane, alta decât o instituție de credit autorizată, să utilizeze denumirea de "bancă" sau "organizație cooperativă de credit", "cooperativă de credit", "casa centrală a cooperativei de credit", "bancă cooperativă", "bancă centrală cooperativă", "bancă ipotecară/bancă de credit ipotecar", "bancă de economisire și creditare în domeniul locativ" sau derivate ori traduceri ale acestor denumiri, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care este utilizată denumirea respectivă rezultă neîndoielnic că nu este vorba despre desfășurarea unei activități bancare.	Transpunere directivă: Art. 1 pct.2 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
Art. 7 alin. (1) (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:	4. Art. 7 alin. (1) - se introduce un nou punct, pct 2: 2 ¹ . <i>supraveghetor consolidant</i> – autoritatea competentă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene și a instituțiilor de credit controlate de societăți financiare holding-mame la nivelul Uniunii Europene; 5. Art. 7 alin. (1) lit. b) de la pct. 10 și pct. 16 se abrogă.	Transpunere directivă: Art. 20 pct.1 lit.a) Directiva 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011) și Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transpunerii Directivei 2009/110/
Art. 7. - (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 10. instituție de credit înseamnă: a) o entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri ra.bursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu b) o entitate, alta decât cea prevăzută la lit. a), care emite mijloace de plată în formă de monedă		

electronică, denumită în continuare instituție emitentă de monedă electronică; 16. monedă electronică - valoare monetară reprezentând o creanță asupra emitentului, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) este stocată pe un suport electronic; b) este emisă în schimbul primirii de fonduri a căror valoare nu poate fi mai mică decât valoarea monetară emisă; c) este acceptată ca mijloc de plată și de alte entități decât emitentul; Art. 7 alin. (1) pct. 14 (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 14. instituție financiară - o entitate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații în alte entități sau în desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) - l); Art. 18 alin. (1) lit. d) și e) (1) Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități: d) operațiuni de plăți; e) emitere și administrare de mijloace de plată, cum ar fi: <u>carte de credit, cecuri de călătorie și alte asemenea, inclusiv emitere de monedă electronică;</u> Art. 18 alin. (1) (1) Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități: Art. 33 alin. (6) (6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult <u>3 luni</u> de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5). Art. 36	CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
6. Art. 7 alin. (1) pct. 14 se modifică: 14. instituție financiară - o entitate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în achiziționarea de participații sau în desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) - l) și lit. n¹); 7. Art. 18 alin. (1) lit. d) și e) se modifică: d) servicii de plată așa cum sunt definite la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată; e) emiterea și administrarea altor mijloace de plată, cum ar fi cecuri, cambii și bilete la ordin, în măsura în care nu se încadrează la lit. d); 8. Art. 18 alin. (1) - se introduce o nouă literă, lit. n¹): ... n¹) emitere de monedă electronică; 9. Art. 33 alin. (6) se modifică: (6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult <u>4 luni</u> de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5). 10. Art. 36 se modifică:	Transpunere directivă: Art. 20 pct. 1 lit. b) Directiva 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
d) servicii de plată așa cum sunt definite la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată; e) emiterea și administrarea altor mijloace de plată, cum ar fi cecuri, cambii și bilete la ordin, în măsura în care nu se încadrează la lit. d); 8. Art. 18 alin. (1) - se introduce o nouă literă, lit. n¹): ... n¹) emitere de monedă electronică; 9. Art. 33 alin. (6) se modifică: (6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult <u>4 luni</u> de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5). 10. Art. 36 se modifică:	Transpunere directivă: Art. 92 pct. 1 și 2 Directiva 2007/64/CE
Art. 33 alin. (6) (6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult <u>3 luni</u> de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5). Art. 36	Transpunere directivă: Art. 20 pct. 2 Directiva 2009/110/CE
Art. 33 alin. (6) (6) Banca Națională a României hotărăște cu privire la acordarea autorizației de funcționare a instituției de credit în termen de cel mult <u>3 luni</u> de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5). Art. 36	Prelungire termen în etapa a doua a procesului de autorizare a unei instituții de credit, de la 3 la 4 luni.
Art. 36	Eliminarea din OUG 99/2006 a

Art. 36 - Banca Națională a României notifică Comisiei Europene orice autorizație acordată, cu excepția celor acordate instituțiilor emitente de monedă electronică, pentru ca denumirea instituției de credit să fie inclusă în lista instituțiilor de credit întocmită și actualizată de Comisia Europeană, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	Art. 36 - Banca Națională a României notifică Comisiei Europene orice autorizație acordată pentru ca denumirea instituției de credit să fie inclusă în lista instituțiilor de credit întocmită și actualizată de Comisia Europeană, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transparenței Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
Art. 40 alin. (4) (4) Pe baza evaluării planului de lichidare, Banca Națională a României poate confirma instituției de credit încetarea valabilității autorizației.	11. Art. 40 alin. (4) se modifică: (4) Pe baza evaluării planului de lichidare, Banca Națională a României aprobă dizolvarea și lichidarea instituției de credit, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), confirmând, în acest sens, încetarea valabilității autorizației.	Clarificare text pentru mai mare rigoare și certitudine (solicitare experți FMI).
Art. 47 - (1) Instituțiile emitente de monedă electronică autorizate și supravegheate în alte state membre beneficiază de regimul prevăzut în prezentul capitol numai în ceea ce privește desfășurarea activității de emisie de monedă electronică. (2) Instituțiile emitente de monedă electronică care sunt exceptate total sau parțial de către autoritatea competentă din statul membru de origine de la respectarea cerințelor aplicabile acestei categorii de instituții de credit, nu beneficiază de regimul prevăzut în prezenta secțiune.		Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă electronică, pentru asigurarea transparenței Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011)
Art. 58 - Nu beneficiază de dispozițiile prezentei secțiuni instituțiile financiare care sunt filiale ale unei instituții emitente de monedă electronică autorizate și supravegheate într-un alt stat membru.		
Art. 89 alin. (7) (7) Nu beneficiază de regimul prevăzut în prezentul articol, instituțiile financiare a căror instituție de credit-mamă este o instituție emitență de monedă electronică, persoană juridică română.		
Secțiunea a 2-a - Transformarea unei alte entități la instituție de credit Art. 97 - În cazul transformării unei alte entități în instituție de credit se au în vedere condițiile prevăzute pentru autorizare la paragraful 1.1 al Secțiunii I a Capitolului II al Titlului I.	13. Se abrogă.	Eliminarea posibilității transformării unei alte entități în instituție de credit, pentru asigurarea constituției de noi instituții de credit adecvat capitalizate.

Art. 98 - O instituție de credit din una din categoriile prevăzute la art. 3 se poate transforma într-o instituție de credit din altă categorie, numai dacă satisface toate cerințele specifice aplicabile respectivei categorii. Art. 99 - Instituțiile financiare se pot transforma în instituții, de credit, în condițiile respectării tuturor dispozițiilor cu caracter general și special aplicabile respectivei categorii de instituție de credit. Art. 100 - Procesul de transformare este supus aprobării Băncii Naționale a României, iar instituția de credit rezultată este supusă autorizării acesteia. Prevederile referitoare la fuziune se aplică în mod corespunzător.	Art. 115 - Nu se consideră încălcări ale obligației de păstrare a secretului bancar: a) furnizarea de date agregate, astfel încât identitatea și informațiile privind activitatea fiecărui client nu pot fi identificate; b) furnizarea de date structurilor constituite sub forma centralei riscurilor bancare, centralei incidentelor de plată sau fondului de garanție a depozitelor, organizate în condițiile legii; c) furnizarea de date auditorului financiar al instituției de credit; d) furnizarea de informații la cererea instituțiilor de credit corespondente, dacă aceste informații au legătură cu operațiunile derulate prin conturile de corespondent; e) furnizarea de date și informații entităților aparținând grupului din care face parte instituția de credit, necesare pentru organizarea supravegherii pe bază consolidată și pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.	Art. 117 alin.(3) (3) Instituțiile de credit care emit monedă electronică trebuie să asigure respectarea dispozițiilor art. 320.
	14. Art. 115 - se introduce un nou alineat, alin. (2): (2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului bancar transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a Băncii Naționale a României a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor de credit. 15. Se abrogă.	Eliminarea din OUG 99/2006 a tuturor prevederilor referitoare la instituțiile emitente de monedă

Art. 172 (1) Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care desfășoară activități în alte state membre în condițiile prevăzute în Capitolul VI din Titlul I, Partea I, în special prin înființarea unei sucursale, este asigurată de Banca Națională a României, având în vedere dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență. (2) Dispozițiile alin. (1) nu împiedică exercitarea de către autoritatea competentă din statul membru gazdă a competențelor ce îi revin pe linia implementării politicii sale monetare, a cerințelor de raportare în scopuri statistice și a celor care rezultă din dispozițiile alin. (3).	16. Art. 172 - se introduce un nou alineat, alin. (2)¹: (2)¹ în exercitarea atribuțiilor sale generale de supraveghere prudențială, Banca Națională a României va avea în vedere, în mod corespunzător, impactul potențial al deciziilor sale asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre în cauză, în special în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.	electronică, pentru asigurarea transpunerii Directivei 2009/110/CE (intrare în vigoare: 30 aprilie 2011) Transpunere directivă: Art.1 pct.3 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)
	17. Se introduc patru noi articole, art. 173¹ – 173³: Art. 173¹ – (1) În cazul în care i se solicită considerarea unei sucursale dintr-un alt stat membru a unei instituții de credit, persoană juridică română, ca fiind semnificativă, Banca Națională a României trebuie să depună toate diligențele pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritatea competentă din statul membru gazdă și, dacă este cazul, cu autoritatea competentă cu supravegherea consolidată, în considerarea atribuțiilor acesteia din urmă similare celor prevăzute la art. 18¹. (2) Prevederile art. 210¹ alin.(2) se aplică în mod corespunzător. (3) Dacă nu se ajunge la o decizie comună potrivit prevederilor alin.(1), decizia luată de autoritățile competente din statul membru gazdă este definitivă și opozabilă Băncii Naționale a României, care trebuie să o aplice în mod corespunzător.	Transpunere directivă: Art.1 pct.4 și pct.33 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)

	(4) Desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente implicate. Art. 173² – (1) Banca Națională a României comunică autorităților competente din statul membru gazdă pe teritoriul căruia este înființată o sucursală semnificativă de către o instituție de credit, persoană juridică română, informațiile prevăzute la art. 186 alin.(4) lit. c) și d) și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 181 lit. c), în cooperare cu autoritățile competente din statul membru gazdă. (2) În cazul în care Banca Națională a României constată prezența unei situații de urgență la nivelul unei instituții de credit, potrivit prevederilor art. 183 alin.(1), aceasta alertează în cel mai scurt timp posibil autoritățile prevăzute la art. 222 alin.(6) și la art. 222¹. Art. 173³ – (1) În cazul unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale semnificative în alte state membre, dacă nu se aplică prevederile art. 185¹ - 185⁵, Banca Națională a României stabilește și conduce un colegiu al supraveghetorilor pentru a facilita cooperarea potrivit prevederilor art. 173 și ale art. 173². (2) Stabilirea și funcționarea colegiului se bazează pe acorduri scrise stabilite, după consultarea celorlalte autorități competente implicate, de către Banca Națională a României. Stabilirea modului de funcționare operațională a colegiilor de supraveghetori are în vedere și ghidurile elaborate în acest sens de Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni. (3) Banca Națională a României decide autoritățile competente participante la o reuniune sau activitate a colegiului. (4) Decizia Băncii Naționale a României trebuie să aibă în vedere relevanța activității de supraveghere ce urmează a fi planificată sau coordonată de aceste autorități, în special impactul potențial asupra stabilității financiare a sistemului financiar al statelor membre în cauză, prevăzut la art. 172 alin.(2¹), precum și obligațiile Băncii Naționale a României prevăzute la art. 173². (5) Banca Națională a României informează complet, în prealabil, pe toți membrii colegiului cu privire la
--	---

	organizarea reuniunilor, aspectele principale de discutat și activitățile ce urmează a fi analizate. De asemenea, Banca Națională a României informează complet și la timp pe toți membrii colegiului, în legătură cu măsurile și acțiunile întreprinse în cadrul respectivelor reuniuni. Art. 173⁴ – În exercitarea competențelor sale, Banca Națională a României trebuie să aibă în vedere convergența instrumentelor și practicilor de supraveghere în aplicarea legii, reglementărilor și cerințelor autorităților competente, adoptate în domeniul la nivel național și comunitar. În acest scop: a) Banca Națională a României trebuie să participe la activitățile Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni; b) Banca Națională a României trebuie să urmeze ghidurile, recomandările, standardele și celelalte măsuri agreate la nivelul Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni sau trebuie să declare motivele pentru care nu le urmează; c) atribuțiile prevăzute de lege conferite Băncii Naționale a României în calitate de autoritate competentă la nivel național, nu împiedică respectarea obligațiilor care îi revin în calitate de membru al Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni sau a altor obligații la nivelul Uniunii Europene în domeniul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit. 18. Art. 181 lit. b) se modifică:	
Art. 181 lit.b) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, persoane juridice române și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, are următoarele atribuții: b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art. 166, în colaborare cu autoritățile competente implicate.	b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în condițiile desfășurării normale a activității, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art. 24, 148, 159-163, 166, 226, în cooperare cu autoritățile competente implicate;	Transpunere directivă: Art.1 pct.31 lit.a) Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)
Art. 181 Banca Națională a României, în calitate de autoritate	19. Art. 181 - se introduce o nouă literă, lit. c):	Transpunere directivă: Art.1 pct.31 lit.a) Directiva 2009/

responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, persoane juridice române și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, are următoarele atribuții:	c) planifică și coordonează activitățile de supraveghere, în cooperare cu autoritățile competente implicate și, dacă e necesar, cu băncile centrale, pentru pregătirea pentru situații de urgență și pe parcursul acestora, inclusiv pentru cazul unor evoluții nefavorabile la nivelul instituțiilor de credit sau al piețelor financiare, utilizând, dacă este posibil, canalele de comunicare existente, pentru a facilita managementul respectivelor situații de criză.	111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)
Art. 181 Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, persoane juridice române și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, are următoarele atribuții:	20. Art. 181 - se introduce un nou alineat, alin. (2):	Transpunere directivă: Art.1 pct.31 lit.a) Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)
Art. 182 alin. (4) (4) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (3) începe să curgă de la data primirii de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă în sensul art. 181, a cererii de aprobare, însoțită de documentația transmisă fără întârziere respectiva cerere cerere autorității competente.	(2) Planificarea și coordonarea activităților de supraveghere, prevăzute la alin.(1) lit. c), include măsurile excepționale prevăzute la art. 188 alin.(1) lit. b), pregătirea evaluărilor comune, punerea în aplicare a planurilor de urgență și comunicările adresate publicului. 21. Art. 182 alin. (4) se modifică: (4) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (3) începe să curgă de la data primirii de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă în sensul art. 181, a cererii de aprobare, însoțită de documentația aferentă, completă din perspectiva reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Banca Națională a României transmite fără întârziere respectiva cerere și documentația aferentă celorlalte autorități competente. 22. Se introduc opt noi articole, art. 182¹ - 182⁸: Art. 182¹ - (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, trebuie să depună toate diligențele pentru a ajunge la o decizie comună cu	Corectare transpunere Art.129 paragraf 2 sub-paragraf 4 Directiva 2006/48/CE
		Transpunere directivă: Art.1 pct.31 lit.b) Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct. 2010)

autoritățile responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 148 și 166, pentru a determina adecvarea fondurilor proprii la nivel consolidat, deținute de grup, raportat la situația financiară și profilul de risc ale acestuia, precum și nivelul fondurilor proprii solicitat, potrivit celor prevăzute la art. 226 alin.(3), pentru fiecare entitate din cadrul grupului bancar și la nivel consolidat.

(2) Prevederile de la alin.(1) sunt aplicabile și în cazul în care Banca Națională a României este autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual al instituțiilor de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene.

Art. 182² – (1) Decizia comună trebuie luată în termen de 4 luni de la data transmiterii de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, către celelalte autorități competente relevante, a unui raport referitor la evaluarea riscului la nivel de grup, în sensul prevederilor art. 148 și 166. Decizia comună la în considerare în mod corespunzător evaluarea riscului filialelor, realizată de autoritățile competente implicate, în sensul prevederilor art. 148 și 166.

(2) Decizia comună este inclusă într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și este transmisă instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant.

(3) În cazul în care nu se ajunge la acord, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, la cererea oricăreia dintre celelalte autorități competente implicate, va consulta Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni. Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea consolidată, poate consulta Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni din proprie inițiativă.

Art. 182³ – În cazul în care nu se ajunge la o decizie

	comună între autoritățile competente în termen de 4 luni, decizia cu privire la aplicarea prevederilor art. 148, 166 și ale art. 226 alin.(3) trebuie luată, pe bază consolidată, de Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscului filialelor, efectuate de autoritățile competente relevante. Art. 182⁴ – Decizia referitoare la aplicarea prevederilor art. 148, 166 și ale art. 226 alin.(3) se ia, pe bază individuală sau sub-consolidată, după caz, de Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, cu luarea în considerare a punctelor de vedere și a rezervelor exprimate de supraveghetorul consolidant. Art. 182⁵ – Deciziile prevăzute la art. 182² – 182⁴ sunt incluse într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și iau în considerare evaluările de risc, punctele de vedere și rezervele celorlalte autorități competente exprimate în cursul celor 4 luni prevăzute la art. 182². Documentul este transmis de Banca Națională a României tuturor autorităților competente implicate, precum și instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene. Art. 182⁶ – (1) În cazul în care consultă Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni potrivit prevederilor art. 182² alin.(2), Banca Națională a României ține seama de opinia acestuia și explică orice abateri semnificativă de la aceasta. (2) Banca Națională a României ține seama de opiniile Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni și explică orice abateri semnificativă de la acestea și în cazul în care consultarea se realizează de altă autoritate competentă, în calitate de supraveghetor consolidant. Art. 182⁷ – (1) Deciziile comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹ și deciziile adoptate potrivit
--	--

prevederilor art. 182³ și 182⁴ sunt definitive.

(2) În cazul în care Banca Națională a României nu are calitatea de supraveghetor consolidant, deciziile comune adoptate în mod similar celor prevăzute la art. 182¹, precum și deciziile adoptate, în mod similar celor prevăzute la art. 182³ și 182⁴, de către un supraveghetor consolidant, respectiv de către autorități responsabile cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, sunt definitive și opozabile Băncii Naționale a României, care trebuie să le aplice în mod corespunzător.

Art. 182⁸ - (1) Deciziile comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹ și deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 182³ și 182⁴ trebuie să fie actualizate anual sau în situații excepționale, în cazul în care o autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene solicită în scris și motivat Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, actualizarea deciziei referitoare la aplicarea prevederilor art. 226 alin. (3).

(2) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, poate solicita în scris și motivat supraveghetorului consolidant actualizarea deciziilor comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹, precum și a celor adoptate, în mod similar celor prevăzute la art. 182³ și 182⁴, la nivel consolidat de supraveghetorul consolidant și, respectiv, la nivel individual sau sub-consolidat de către o altă autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene.

(3) În cazul solicitărilor de actualizare formulate potrivit prevederilor de la alin. (1) și (2), acestea pot fi tratate pe bază bilaterală, între Banca Națională a României și

Art. 183 alin. (1) (1) În cazul apariției unei situații de criză la nivelul unui grup bancar, care ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar din orice stat membru în care entitățile din grup au fost autorizate, Banca Națională a României în calitate de <u>autoritate competentă responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată</u>, <u>alertează în cel mai scurt timp posibil</u>, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, <u>băncile centrale sau alte autorități similare cu competențe pe linia implementării politicii monetare și structurile din cadrul administrațiilor centrale din alte state membre</u>, cu atribuții în domeniul legislației privind supravegherea instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a firmelor de investiții și a societăților de asigurare. <u>Dacă este posibil, se utilizează în acest scop canalele de comunicare existente.</u>	autoritatea responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau între Banca Națională a României și supraveghetorul consolidant, după caz.	
Art. 183 alin. (1) (1) În cazul apariției unei situații de urgență, inclusiv în cazul unor evoluții nefavorabile ale piețelor financiare, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar în orice dintre statele membre în care entitățile unui grup au fost autorizate sau în care au fost înființate sucursale semnificative, Banca Națională a României, în calitate de <u>supraveghetor consolidant</u>, <u>alertează în cel mai scurt timp posibil</u>, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, <u>autoritățile prevăzute la art. 222 alin.(6) și 222¹ și le comunică toate informațiile esențiale îndeplinirii atribuțiilor acestora.</u>	23. Art. 183 alin. (1) se modifică: (1) În cazul apariției unei situații de urgență, inclusiv în cazul unor evoluții nefavorabile ale piețelor financiare, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar în orice dintre statele membre în care entitățile unui grup au fost autorizate sau în care au fost înființate sucursale semnificative, Banca Națională a României, în calitate de <u>supraveghetor consolidant</u>, <u>alertează în cel mai scurt timp posibil</u>, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, <u>autoritățile prevăzute la art. 222 alin.(6) și 222¹ și le comunică toate informațiile esențiale îndeplinirii atribuțiilor acestora.</u>	Transpunere directivă: Art.1 pct.32 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
Art.183	24. Art. 183 - se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²): (1¹) Dacă Banca Națională a României, în exercitarea atribuțiilor acesteia de bancă centrală, constată existența unei situații descrise la alin.(1), alertează în cel mai scurt timp posibil autoritățile competente cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit. (1²) În aplicarea prevederilor alin.(1) și (1¹), dacă este posibil, se utilizează canalele de comunicare existente.	Transpunere directivă: Art.1 pct.32 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
	25. Se Introduc cinci noi articole, art. 185¹ - 185⁵: Art. 185¹ - (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, stabilește colegii de supraveghetori pentru a facilita exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 181 și 183 alin.(1) - (1²) și, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional și a legislației Uniunii Europene, pentru a asigura coordonarea și cooperarea corespunzătoare cu autoritățile competente din state terțe, dacă este cazul. (2) Autoritățile competente din state terțe pot participa în cadrul colegiilor de supraveghetori dacă cerințele	Transpunere directivă: Art.1 pct.33 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)

	referitoare la păstrare secretului profesional sunt considerate echivalente celor stabilite în Uniunea Europeană de către toate autoritățile competente implicate. (3) Colegiile de supraveghetori asigură Băncii Naționale a României și celorlalte autorități competente implicate cadrul pentru exercitarea următoarelor atribuții: a) schimbul de informații; b) convenirea asupra încredințării voluntare de atribuții și a delegării voluntare de responsabilități, dacă este cazul; c) determinarea programelor de supraveghere pe baza evaluării riscului la nivel de grup în cadrul procesului desfășurat de autoritățile competente, de verificare a cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituțiile de credit și de evaluare a riscurilor la care instituțiile de credit sunt sau ar putea fi expuse; d) creșterea eficienței supravegherii prin eliminarea suprapunerii inutile a cerințelor de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește solicitările de informații potrivit prevederilor art. 183 alin.(2) și ale art. 187; e) aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale prevăzute la nivel comunitar în privința tuturor entităților din cadrul unui grup bancar, fără a se aduce atingere opțiunilor naționale și ale autorităților de supraveghere, prevăzute de legislația Uniunii Europene; f) aplicarea prevederilor art. 181 alin.(1) lit. c), cu luarea în considerare a lucrărilor altor forumuri ce ar putea fi stabilite în acest domeniu. (4) În cadrul colegiilor de supraveghetori, Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu celelalte autorități competente participante. Cerințele referitoare la păstrarea secretului profesional nu împiedică Banca Națională a României să schimbe informații cu celelalte autorități competente în cadrul colegiilor de supraveghetori. (5) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduc atingere drepturilor și responsabilităților Băncii Naționale a României în domeniul supravegherii prudențiale, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.
--	---

	Art. 185² – (1) Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori se fundamentează pe acordurile scrise prevăzute la art. 184 și 185, stabilite în urma consultării autorităților competente implicate de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetori consolidanți. (2) Stabilirea modului de funcționare operațională a colegiilor de supraveghetori are în vedere și ghidurile elaborate în acest sens de Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni. Art. 185³ – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetori consolidanți, conduce reuniunile colegiului de supraveghetori și decide autoritățile competente participante la o reuniune sau activitate a colegiului. (2) Decizia Băncii Naționale a României luată potrivit prevederilor alin.(1) trebuie să aibă în vedere importanța activității de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată, pentru aceste autorități și în special impactul potențial asupra stabilității financiare în statele membre prevăzute la art. 172 alin.(2)¹), precum și obligațiile prevăzute la art. 173². (3) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetori consolidanți, informează complet și în prealabil pe toți membrii colegiului în legătură cu organizarea reuniunilor, aspectele principale de discutat și activitățile ce urmează a fi analizate. De asemenea, Banca Națională a României informează complet și la timp pe toți membrii colegiului, în legătură cu măsurile și acțiunile întreprinse în cadrul respectivelor reuniuni. Art. 185⁴ – Banca Națională a României, în calitate de supraveghetori consolidanți, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, informează Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni în legătură cu activitățile colegiilor de supraveghetori pe care le stabilește, inclusiv în situații de urgență, și comunică acestui comitet toate informațiile care prezintă o relevanță deosebită pentru asigurarea convergenței supravegherii. Art. 185⁵ – (1) Banca Națională a României, în cazul în	
--	---	--

	care este autoritate responsabilă cu supravegherea instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau a unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, sau în cazul în care sucursalele din România ale unor instituții de credit din alte state membre sunt semnificative potrivit prevederilor art. 210¹, poate participa în colegii de supraveghetori. (2) Prevederile art. 185¹ se aplică în mod corespunzător. 26. Art. 193 alin. (4) și (6) se modifică: (4) Termenul de 6 luni prevăzut la alin.(3) începe să curgă de la momentul primirii cererii de aprobare, însoțită de documentația completă. Autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată transmite fără întârziere cererea primită potrivit alin. (2), autorității competente cu supravegherea la nivel individual. (6) Deciziile luate în conformitate cu prevederile alin.(3) și cele luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată în situația în care nu s-a ajuns la o decizie comună sunt definitive și opozabile celeilalte autorități și trebuie aplicate în mod corespunzător de către aceasta, <u>prin acordarea aprobării</u> respectivelor modele.	Corectare transpunere Art.129 paragraf 2 sub-paragrafele 4 și 6 Directiva 2006/48/CE
	(6) Deciziile luate în conformitate cu prevederile alin.(3) și cele luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată în situația în care nu s-a ajuns la o decizie comună sunt definitive și opozabile celeilalte autorități și trebuie aplicate în mod corespunzător de către aceasta. (6) Deciziile luate în conformitate cu prevederile alin.(3) și cele luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată în situația în care nu s-a ajuns la o decizie comună sunt definitive și opozabile celeilalte autorități și trebuie aplicate în mod corespunzător de către aceasta.	Transpunere directivă: Art.1 pct.4 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
	27. Se introduc trei noi articole, art. 210¹ – 210³: Art. 210¹ – (1) Banca Națională a României poate solicita autorității competente cu supravegherea consolidată, în considerarea atribuțiilor acesteia similare celor prevăzute la art. 181, sau autorităților competente din statul membru de origine, să considere sucursala din România a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru ca fiind semnificativă. (2) Solicitarea va specifica motivele pentru care sucursala ar trebui considerată semnificativă, având în vedere în special următoarele elemente: a) cota de piață a sucursalei instituției de credit, în ceea ce privește depozitele, depășește 2% în România; b) impactul probabil al suspendării sau închiderii operațiunilor din România ale instituției de credit asupra	

	lichidității pieței și asupra sistemelor de plăți și a celor de compensare și decontare din România; c) dimensiunea și importanța sucursalei din perspectiva numărului de clienți, în contextul sistemului financiar-bancar din România. Art. 210² – (1) Banca Națională a României trebuie să depună toate diligentele pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritățile competente prevăzute la art. 210¹ alin.(1), cu privire la desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă. (2) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de 2 luni de la primirea solicitării trimise potrivit prevederilor art. 210¹ alin.(1), Banca Națională a României decide, în termen de alte 2 luni, cu privire la desemnarea sucursalei ca fiind semnificativă. În luarea deciziei, Banca Națională a României va avea în vedere orice opinii și rezerve ale autorității competente cu supravegherea consolidată sau ale autorităților competente din statul membru de origine. (3) Deciziile prevăzute la alin.(1) și (2) sunt incluse într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și sunt transmise autorităților competente implicate. Deciziile luate potrivit prevederilor de la alin.(1) sunt definitive și opozabile Băncii Naționale a României, care trebuie să le aplice în mod corespunzător. Art. 210³ – Desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților Băncii Naționale a României prevăzute de prezenta ordonanță de urgență. 28. Art. 222 alin. (1), lit. a) se modifică: a) <u>băncile centrale aparținând Sistemului European al Băncilor Centrale și alte organisme cu funcții similare, în calitate de autorități monetare, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități, supravegherea sistemelor de</u>
Art. 222 alin. (1) lit. a) (1) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a instituțiilor de credit, Banca Națională a României poate transmite următoarelor autorități informații destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora: a) <u>bănci centrale și alte organisme cu funcții similare, în calitate de autorități monetare;</u> 	Transpunere directivă: Art. 1 pct.5 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)

Art. 222 (5) Banca Națională a României furnizează informații potrivit prevederilor alin. (1) numai dacă informațiile primite de respectivele autorități sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214.	Plăți, a sistemelor de compensare și decontare și menținerea stabilității sistemului financiar; 29. Art. 222 - se introduce un nou alineat, alin. (6): (6) În cazul apariției unei situații de urgență, astfel cum este prevăzută la art. 183 alin.(1), Banca Națională a României poate transmite informații băncilor centrale aparținând Sistemului European al Băncilor Centrale, dacă aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități, supravegherea sistemelor de plăți, a sistemelor de compensare și decontare și menținerea stabilității sistemului financiar.	Transpunere directivă: Art.1 pct.5 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
Art. 222' (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 214 și 216, Banca Națională a României poate furniza anumite informații departamentelor din administrația centrală responsabile cu legislația în domeniul supravegherii instituțiilor de credit, instituțiilor financiare, serviciilor de investiții financiare și societăților de asigurări, precum și inspectorilor care acționează în numele acestor departamente. (2) Furnizarea informațiilor prevăzută la alin. (1) poate fi făcută numai pentru scopuri de control prudential.	30. Art. 222' - se introduce un nou alineat, alin. (3): (3) În cazul apariției unei situații de urgență, astfel cum este prevăzută la art. 183 alin.(1), Banca Națională a României poate furniza informații relevante pentru departamentele prevăzute la alin.(1) din toate statele membre în cauză.	Transpunere directivă: Art.1 pct.6 Directiva 2009/111/CE (în vigoare din 31 oct.2010)
Art. 226 alin. (2) (2) Banca Națională a României poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri: 	31. Art. 226 alin. (2) - se introduce o nouă literă, lit.1): ... i) să dispună instituției de credit elaborarea și aprobarea unui plan de redresare a activității, care trebuie să detalieze măsurile și acțiunile ce vor fi întreprinse pentru a asigura administrarea adecvată a riscurilor la care este expusă instituția de credit și/sau pentru a înlătura deficiențele constatate în activitatea	Corelare legislativă cu noile propunerile de revizuire a prevederilor privind administrarea specială

Art. 226 alin.(4) (4) În cazul instituirii administrării speciale, Banca Națională a României decide și cu privire la retragerea aprobărilor acordate persoanelor cărora le-au fost încredințate responsabilități de administrare și/sau conducere și auditorului financiar al instituției de credit, persoana juridică română, și, dacă este cazul, cu privire la suspendarea drepturilor de vot ale acționarilor/membrilor.	acestea, și care să stabilească termenul de implementare a respectivelor măsuri și acțiuni;	Corelare legislativă cu noile propunerile de revizuire a prevederilor privind administrarea specială
Art. 230 alin. (1) (1) În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de credit, persoană juridică română, nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei instituții de credit sau exercită asupra acesteia o influență de natură să periclitaze administrarea prudentă a instituției de credit, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de credit ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționari sau membrii respectivi și/sau instituirea administrării speciale.	32. Art. 226 alin. (4) se modifică: (4) Planul de redresare prevăzut la alin.(2) lit. i) poate să includă, fără a se limita la acestea, oricare dintre măsurile prevăzute la alin.(2) lit. a) – f) și h) sau o combinație a acestor măsuri și poate fi pus în aplicare dacă Banca Națională a României îl consideră adecvat pentru atingerea scopului stabilit.	Corelare legislativă cu noile propunerile de revizuire a prevederilor privind administrarea specială
Art. 230 (3) Acționarii al căror exercițiu al drepturilor de vot nu este suspendat pot ține adunare generală și pot să ia orice hotărâre de competența acesteia, cu majoritatea prevăzută de lege sau, după caz, de actul constitutiv, majoritatea respectivă fiind raportată în acest caz la totalul capitalului social deținut de acționari în cauză.	33. Art. 230 alin. (1) se modifică: (1) În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de credit, persoană juridică română, nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei instituții de credit sau exercită asupra acesteia o influență de natură să periclitaze administrarea prudentă a instituției de credit, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de credit ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționari sau membrii respectivi și/sau instituirea administrării speciale.	Corelare legislativă cu noile propunerile de revizuire a prevederilor privind administrarea specială
Art. 237 alin.(1) (1) Banca Națională a României poate dispune	34. Art. 230 - se introduce un nou alineat, alin. (4): (4) Dacă măsura suspendării drepturilor de vot prevăzută la alin.(1), este aplicată acționarilor reprezentând întregul capital social, Banca Națională a României poate hotărî retragerea autorizației instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 255.	Corelare legislativă cu noile propunerile de revizuire a

instituirea măsurii de supraveghere specială asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, constatată în urma verificărilor efectuate la fața locului și/sau a analizării raportărilor transmise de instituția de credit, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare a acesteia.	instituirea măsurii de supraveghere specială asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, constatată în urma verificărilor efectuate la fața locului și/sau a analizării raportărilor transmise de instituția de credit, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare a acesteia, <u>dacă nu hotărăște instituirea administrării speciale.</u>	prevederilor privind administrarea specială
Art. 238 alin. (1) lit.b) (1) Atribuțiile comisiei de supraveghere specială se stabilesc de către Banca Națională a României și se referă, în principal, la: b) <u>suspendarea sau desființarea</u> unor acte de decizie ale <u>organelor statutare</u> ale instituției de credit, <u>contrare cerințelor prudentiale</u> sau care conduc la deteriorarea situației financiare a <u>acesteia</u>.	36. Art. 238 alin. (1) lit. b) se modifică: b) <u>suspendarea aplicării</u> unor acte de decizie ale <u>organelor</u> sau <u>persoanelor</u> <u>având atribuții de administrare și/sau conducere</u> a instituției de credit, <u>care sunt contrare unei practici bancare prudente și sănătoase, cerințelor legii și reglementărilor emise în aplicarea acesteia</u> ori care conduc la deteriorarea situației financiare a <u>instituției de credit.</u>	Reformulare text pentru corectare conform observațiilor formulate de experții Comisiei Europene (eliminarea posibilității desființării de către administratorul special a actelor organelor statutare și a suspendării de decizii ale adunării generale – prevederi neconforme legislației comunitare în materie de societăți comerciale)
Art. 240 (1) Banca Națională a României poate dispune instituirea măsurii de administrare specială asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, inclusiv cu privire la activitatea sucursalelor sale din România și din străinătate. Măsura administrării speciale se poate dispune în cazurile în care: a) instituirea măsurii de supraveghere specială nu a dat rezultate într-o perioadă de până la 3 luni; b) <u>fondurile proprii se situează la un nivel care nu depășește jumătate din nivelul minim al cerințelor de capital calculate potrivit reglementărilor emise în aplicarea art. 126 și 148;</u> - c) <u>instituția de credit a încălcat în mod repetat dispozițiile legii și/sau ale reglementărilor ori alte acte emise în aplicarea acesteia;</u> - d) <u>la nivelul instituției de credit nu mai este asigurată exercitarea responsabilităților de administrare și/sau conducere.</u>	37. Art. 240 se modifică: (1) Banca Națională a României poate <u>să hotărăască</u> instituirea administrării speciale asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, în cazurile în care: a) <u>instituirea măsurii de supraveghere specială nu a dat rezultate într-o perioadă de până la 3 luni;</u> b) <u>se constată sau este previzibilă o deteriorare semnificativă a indicatorilor prudentiali și de performanță financiară, de natură să periclitaze în perspectivă apropiată capacitatea instituției de credit de a respecta cerințele prudentiale și acționarii nu au întreprins măsurile necesare pentru a remedia această situație;</u> c) <u>se constată deficiențe grave în administrarea și/sau conducerea instituției de credit sau a încălcări grave și repetate ale dispozițiilor legii și/sau ale reglementărilor ori ale altor acte emise în aplicarea acesteia, care periclitează în mod grav interesele deponenților;</u> d) <u>instituția de credit nu a asigurat implementarea în totalitate și în termenele stabilite a unora sau a mai multora dintre măsurile dispuse față de aceasta potrivit</u>	Revizuire prevederi referitoare la administrarea specială conform condiționalităților stabilite în Aranjamentul Stand-by încheiat cu FMI

(2) <u>Un anunț privind instituirea administrării speciale se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.</u> (3) <u>Instituirea măsurilor de administrare specială se dispune de Banca Națională a României și în cazul sesizării de către aceasta a instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului unei instituții de credit, până la numirea de către judecătorul-sindic a lichidatorului.</u>	<u>art. 226 alin.(2) lit. a) – f) și lit. h), situație care este de natură să pună în pericol lichiditatea instituției de credit și/sau nivelul adecvat al fondurilor proprii;</u> <u>e) operațiunile instituției de credit pun în pericol stabilitatea sau nivelul fondurilor proprii ale acesteia sau stabilitatea sistemului bancar ori instituția de credit înregistrează o criză de lichiditate care periclitează interesele deponenților săi sau ale altor creditori;</u> <u>f) instituția de credit nu a prezentat, în termenul indicat de Banca Națională a României, un plan de redresare a activității potrivit art. 226 alin.(2) lit. i) sau Banca Națională a României constată că planul prezentat nu este fezabil ori că instituția de credit nu și-a îndeplinit, în termenele stabilite, angajamentele asumate printr-un asemenea plan ori că deficiențele constatate legate de lichiditatea sau de nivelul fondurilor proprii ale instituției de credit nu pot fi înlăturate printr-un plan de redresare;</u> <u>g) instituirea administrării speciale este solicitată în mod justificat de consiliul de administrație sau, după caz, de consiliul de supraveghere, ori de către adunarea generală a acționarilor;</u> <u>h) Banca Națională a României a declarat indisponibile depozitele instituției de credit, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 88/1997, cu modificările și completările ulterioare.</u> <u>(2) Deosebit de situațiile prevăzute la alin.(1), dacă fondurile proprii ale unei instituții de credit se situează la un nivel care nu depășește 75% din nivelul minim al cerințelor de capital calculate potrivit reglementărilor emise în aplicarea art. 126, Banca Națională a României este obligată să instituie administrarea specială, cu excepția cazului în care hotărăște retragerea autorizației și, după caz, sesizează instanța competentă pentru deschiderea procedurii falimentului.</u> <u>(3) În cazul instituirii administrării speciale potrivit alin.(1) și (2), și ținând seama de circumstanțele concrete care au determinat adoptarea acestei măsuri, Banca Națională a României decide, după caz, și cu privire la următoarele:</u> <u>a) retragerea aprobărilor acordate persoanelor care</u>
---	---

	<u>exercită responsabilități de administrare și/sau de conducere în instituția de credit, potrivit prevederilor art. 228 coroborate cu cele ale art. 229;</u> <u>b) retragerea aprobării auditorului financiar al instituției de credit, potrivit art. 157;</u> <u>c) suspendarea drepturilor de vot ale acționarilor care dețin participații calificate în instituția de credit.</u> <u>(4) La adoptarea măsurii prevăzute la alin.(3) lit. c), Banca Națională a României are în vedere influența exercitată de persoanele în cauză asupra instituției de credit, de natură să faciliteze administrarea prudentă a instituției de credit, ținând seama, în special, de receptivitatea la recomandările făcute potrivit art. 168, la măsurile dispuse potrivit art. 226 sau, după caz, art. 230¹.</u>	
	38. Se introduc douăzeci și două de noi articole, art. 240¹ – 240²²: Art. 240¹ – (1) Măsura administrării speciale vizează inclusiv activitatea sucursalelor din străinătate ale instituției de credit. (2) Cu excepția situației prevăzute la art. 240², un anunț privind instituirea administrării speciale se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a și se notifică celorlalte autorități de supraveghere din România. Art. 240² – (1) Administrarea specială se poate institui și în cazul și pe perioada în care la nivelul instituției de credit nu mai este asigurată exercitarea responsabilităților de administrare și/sau conducere. (2) În situația prevăzută la alin.(1), atribuția principală a administratorului special o constituie luarea măsurilor necesare pentru numirea consiliului de administrație și a directorilor instituției de credit sau, după caz, a membrilor consiliului de supraveghere și ai directoratului. În cursul acestei administrări, administratorul special poate lua orice alte măsuri care pot fi luate de către consiliul de administrație și directori, respectiv de către consiliul de supraveghere și directorat, potrivit legii.	Revizuire administrarea specială conform condiționalităților stabilite în Aranjamentul Stand-by încheiat cu FMI și Transpunere directive: - Art.3 paragraf 1 Directiva 2001/24/CE

	Art. 240³ – (1) În cazul în care administrarea specială se instituie cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, care are deschise sucursale în alte state membre, Banca Națională a României notifică fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente din toate statele membre gazdă cu privire la hotărârea de instituire a administrării speciale și la efectele pe care le poate avea aceasta, dacă este posibil înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după. (2) În situațiile prevăzute la alin.(1), procedura administrării speciale este guvernată de legea română, cu excepțiile prevăzute la art. 266 – 274, care se aplică în mod corespunzător. (3) Administrarea specială se instituie cu privire la toate sucursalele instituției de credit, persoană juridică română deschise în alte state membre de la data hotărârii Băncii Naționale a României sau de la o dată ulterioară specificată în hotărâre. Măsurile adoptate în cursul administrării speciale produc efecte conform legii române, fără altă formalitate, în toate statele membre în care instituția de credit are deschise sucursale, inclusiv în acele state membre în care legislația aplicabilă nu prevede astfel de măsuri ori condiționează implementarea lor de îndeplinirea anumitor cerințe. Art. 240⁴ – (1) Administrarea specială se instituie pe o perioadă de 4 luni de la data hotărârii Băncii Naționale a României, cu excepția cazului în care prin hotărâre se stabilește o perioadă mai scurtă. (2) Banca Națională a României poate prelungi perioada prevăzută la alin. (1), dacă o astfel de prelungire este necesară pentru finalizarea măsurilor de restructurare a instituției de credit. Art. 240⁵ – (1) Pentru exercitarea atribuțiilor administratorului special, Banca Națională a României poate desemna una sau mai multe persoane fizice sau o persoană juridică, care poate fi Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar. (2) Hotărârea Băncii Naționale a României privind instituirea administrării speciale cuprinde nominalizarea persoanelor desemnate în calitate de administrator special, obiectivele și atribuțiile specifice, care se	- Art.4 Directiva 2001/24/CE - Art.3 paragraf 2 sub-paragraf 1, art.20 – 27 și art.30 – 32 Directiva 2001/24/CE - art.3 paragraf 2 sub-paragraf 2 Directiva 2001/24/CE
--	--	---

stabilesc în conformitate cu dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, remunerația administratorului special, nivelul permis al cheltuielilor ce pot fi angajate în îndeplinirea atribuțiilor și orice alte condiții considerate importante de către Banca Națională a României.

(3) La desemnarea persoanelor potrivit alin.(2), Banca Națională a României trebuie să aibă în vedere următoarele:

a) persoana fizică în cauză sau, în cazul persoanei juridice, persoanele fizice care sunt împuternicite să asigure reprezentarea acesteia, nu trebuie să se afile în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 110, să nu fie debitor sau creditor al instituției de credit sau persoană aflată în legături strânse cu aceasta;

b) persoanele fizice prevăzute la lit. a), precum și persoanele care asistă administratorul special în îndeplinirea atribuțiilor sale trebuie să dispună de o bună reputație, calificare și experiență profesională corespunzătoare și să fie independente, sens în care sunt avute în vedere criteriile prevăzute de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, cu modificările și completările ulterioare, pentru desemnarea administratorului independent.

(4) Dacă mai multe persoane fizice sunt desemnate să exercite atribuțiile administratorului special, hotărârea Băncii Naționale a României trebuie să prevadă repartizarea competențelor între aceste persoane și modalitatea de coordonare și subordonare a acestora.

(5) Banca Națională a României poate înlocui persoanele desemnate să exercite atribuțiile administratorului special, dacă acestea nu acționează în conformitate cu prevederile legii și ale reglementărilor aplicabile, ori cu instrucțiunile și dispozițiile date de Banca Națională a României sau în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(3).

(6) Toate cheltuielile legate de administrarea specială, inclusiv cele efectuate de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar în desfășurarea activității de administrare specială, se suportă de instituția de credit supusă acestei măsuri. Dacă una sau mai multe persoane din rândul salariaților Băncii

Naționale a României sunt desemnate să exercite atribuțiile administratorului special, cheltuielile cu retribuirea acestora se suportă de Banca Națională a României.

Art. 240⁶ – (1) Administratorul special își exercită atribuțiile în conformitate cu prevederile legii și ale reglementărilor aplicabile, precum și cu respectarea instrucțiunilor și dispozițiilor date de Banca Națională a României pe parcursul administrării speciale și răspunde numai față de aceasta pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite în această calitate. Administratorul special poate angaja alte persoane, cum ar fi auditori, avocați, evaluatori, alți experți autorizați independenți, care să îi sprijine în îndeplinirea atribuțiilor sale și poate delega în acest sens sarcini specifice în conformitate cu instrucțiunile date de Banca Națională a României.

(2) Administratorul special și orice persoană care poate fi angajată să sprijine activitatea acestuia, nu răspunde personal pentru eventualele prejudicii cauzate de îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor conferite, cu excepția cazului în care se dovedește că a acționat cu rea-credință sau cu neglijență gravă.

(3) Cheltuielile de apărare efectuate în caz de litigiu de către persoanele prevăzute la alin.(2), se suportă de Banca Națională a României în toate cazurile în care exercitarea atribuțiilor s-a făcut cu bună credință și fără neglijență.

(4) Persoanele prevăzute la alin.(2) sunt obligate să păstreze secretul profesional, conform dispozițiilor cuprinse în Capitolul V, Titlul III, Partea I.

Art. 240⁷ – Banca Națională a României poate stabili anumite limite și/sau condiții privind activitatea și administrarea instituției de credit aflată în administrare specială și poate restricționa în totalitate sau parțial furnizarea de către aceasta a anumitor servicii financiare. Orice astfel de limitări, condiții și restricții se comunică administratorului special, care răspunde de respectarea lor.

- Art.33 Directiva 2001/24/CE

Art. 240⁸ - (1) Pe perioada administrării speciale, mandatul consiliului de administrație și al directorilor sau, după caz, al consiliului de supraveghere și al directoratului încetează, administratorul special preluând integral atribuțiile de administrare și de conducere a instituției de credit.

(2) Funcționarea adunării generale a acționarilor este suspendată pe perioada administrării speciale, cu excepția cazurilor în care aceasta este convocată de administratorul special, fiind necesară o hotărâre a acesteia, potrivit art. 240¹² alin.(3). În astfel de cazuri, ordinea de zi a adunării este stabilită de către administratorul special, cu consultarea prealabilă a Băncii Naționale a României, și nu poate fi schimbată de către persoanele convocate, fără a aduce atingere dreptului acționarilor care dețin cel puțin 5% din capitalul social de a cere introducerea unor noi puncte pe ordinea de zi, dacă instituția de credit este cotelă pe o piață reglementată.

(3) Acționarii care dețin cel puțin 50% din drepturile de vot pot înainta administratorului special propuneri viabile de redresare financiară a instituției de credit, care pot fi luate în considerare la elaborarea planului de acțiune sau la formularea unor propuneri de modificare a acestuia, potrivit prevederilor art. 240¹⁵ alin.(1) și (3).

(4) În cazul în care Banca Națională a României a hotărât suspendarea drepturilor de vot ale unora sau mai multor acționari care dețin participații calificate la instituția de credit, potrivit art. 230 alin.(1), art. 230¹ alin.(2) sau, după caz, art. 240 alin.(3) lit. c), pentruținerea adunării generale se convoacă acționarii ai căror exercițiu al drepturilor de vot nu este suspendat, majoritatea prevăzută de lege sau, după caz, de actul constitutiv pentru adoptarea hotărârilor fiind raportată, în acest caz, la totalul capitalului social deținut de acționarii respectivi.

Art. 240⁹ - (1) După preluarea instituției de credit, administratorul special înștiințează de îndată compartimentele din cadrul instituției de credit, sucursalele acesteia, instituțiile de credit corespondente, oficiul registrului comerțului și, după caz, Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar cu privire la luarea acestei măsuri.

	(2) Comunicarea se face în scris și cuprinde specimenul de semnătură al administratorului special. Comunicarea făcută instituțiilor de credit corespondente cuprinde și mențiunea asupra faptului că toate operațiunile viitoare prin contul instituției de credit se autorizează numai de către administratorul special sau de persoanele împuternicite în mod expres de către acesta. (3) Administratorul special are acces nerestricționat, pe întreaga perioadă de derulare a administrării speciale, în toate sediile și locațiile instituției de credit și la toate activele, evidențele, conturile și alte înregistrări și deține controlul asupra acestora. În caz de împiedicare fizică, administratorul special poate apela la organele de poliție, care, la solicitarea sa, sunt obligate să-i acorde tot sprijinul pentru asigurarea accesului, controlului și siguranței unor asemenea proprietăți, active, registre ori evidențe. Art. 240¹⁰ – (1) În cazul instituțiilor de credit care au deschise sucursale în alte state membre, administratorul special trebuie să ia măsuri pentru publicarea unui extras din hotărârea Băncii Naționale a României privind instituirea administrării speciale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, prin transmiterea acestuia, de îndată, prin mijloacele cele mai adecvate, către Oficiul pentru Publicații Oficiale al Uniunii Europene, și în două zile de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă. Dacă este cazul, prevederile art. 261 alin.(3) se aplică în mod corespunzător. (2) Extrasul din hotărâre trebuie să specifice, în limba sau limbile oficiale ale statelor membre în cauză, în special obiectul și temeiul legal ale instituirii administrării speciale, termenul de contestare și autoritatea la care hotărârea poate fi contestată, cu indicarea adresei acesteia. (3) Implementarea măsurilor adoptate în cursul administrării speciale nu este condiționată de îndeplinirea formalităților de publicare prevăzute la alin. (1) și (2). (4) Administratorul special își exercită atribuțiile pe teritoriul statelor membre gazdă în condițiile prevăzute la art. 262, care se aplică în mod corespunzător. Art. 240¹¹ – (1) Atribuțiile administratorului special,	- Art.6 paragraf 1 și 2 și art.29 Directiva 2001/24/CE - Art.6 paragraf 4 Directiva 2001/64/CE - Art.6 paragraf 5 Directiva 2001/24/CE - Art.28 Directiva 2001/24/CE
--	---	--

stabilite prin hotărârea Băncii Naționale a României, pot include luarea oricăror măsuri de redresare în interesul deponenților instituției de credit care sunt necesare pentru conservarea valorii activelor instituției de credit, eliminarea deficiențelor existente în administrarea sa, încasarea creanțelor, precum și a oricăror măsuri necesare pentru restructurarea activității acesteia, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) În cel mai scurt timp posibil după numirea sa, administratorul special trebuie să evalueze perspectivele de realizare, costurile și beneficiile aproximative ale următoarelor alternative:

- a) redresarea instituției de credit;
- b) restructurarea activității instituției de credit prin implementarea măsurilor prevăzute la art. 240¹² alin.(1);
- c) introducerea cererii pentru declanșarea procedurii falimentului instituției de credit.

(3) Evaluarea realizată de administratorul special potrivit alin.(2) trebuie să fie fundamentată în cuprinsul raportului prevăzut la art. 240¹⁵ și susținută de documente.

(4) De la preluarea instituției de credit, administratorul special ia măsuri pentru a asigura păstrarea în siguranță a activelor și documentelor acesteia. În termen de maxim 1 lună de la numirea sa, administratorul special realizează inventarierea și evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit și întocmește situațiile financiare, care se transmit Băncii Naționale a României, împreună cu raportul prevăzut la art. 240¹⁶.

(5) Măsurile de redresare care pot fi luate de administratorul special pot include următoarele:

- a) negocierea creanțelor instituției de credit și/sau stabilirea unei noi scadențe acestora;
- b) suspendarea atragerii de depozite și/sau a acordării de credite;
- c) reducerea sau restructurarea activităților neprofitabile, inclusiv prin închiderea de sucursale;
- d) reducerea cheltuielilor, inclusiv prin redimensionarea schemei de personal;
- e) îmbunătățirea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate în cadrul instituției de credit;
- f) reevaluarea necesarului de provizioane sau a

tratamentului expunerilor instituției de credit în raport cu riscurile asumate;

g) reducerea riscurilor aferente operațiunilor, produselor și/sau sistemelor instituției de credit;

h) orice alte măsuri care pot fi luate de către consiliul de administrație și directori, respectiv de către consiliul de supraveghere și directorat, potrivit legii;

i) încetarea activităților frauduloase și a abuzurilor de orice natură ale persoanelor aflate în relații speciale cu instituția de credit;

j) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate anterior de către instituția de credit, inclusiv a acelor contracte în care obligațiile asumate de către instituția de credit sunt disproporționate în raport cu prestația la care s-a obligat cealaltă parte contractantă;

k) sesizarea organelor competente, în cazul în care există indicii cu privire la săvârșirea de infracțiuni.

Art. 240¹² - (1) Administratorul special poate fi împuternicit de Banca Națională a României să implementeze măsuri de restructurare a activității instituției de credit, care pot include:

- a) majorarea capitalului social;
- b) reducerea capitalului pentru acoperirea pierderilor;
- c) operațiuni de vânzare de active;
- d) operațiuni de transfer de depozite;
- e) operațiuni de vânzare de active cu asumare de pasive, prin care o altă instituție de credit sau instituție financiară dobândește active ale instituției de credit aflată în administrare specială și își asumă pasive ale acestora în contraprestație;
- f) fuziunea cu alte instituții de credit;
- g) divizarea totală sau parțială.

(2) În sensul prevederilor alin.(1), administratorul special acționează conform instrucțiunilor primite de la Banca Națională a României, care pot indica în mod specific sau în termeni generali modalitatea de implementare.

(3) Administratorul special trebuie să convoace adunarea generală a acționarilor pentru a decide cu privire la implementarea măsurilor prevăzute la alin.(1) lit. a), b), f) și g) și pentru limitarea sau ridicarea dreptului de preferință al acționarilor la subscrierea de

	noi acțiuni în cazul majorării capitalului social. Implementarea măsurilor de restructurare prevăzute la alin.(1) lit.c), d) și e), prin derogare de la prevederile art.153²² din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a măsurilor de redresare prevăzute la art. 240¹¹ alin.(5), nu necesită aprobarea adunării generale a acționarilor. (4) Termenul de întrunire a adunării generale a acționarilor, cu excepția celei convocate pentru a hotărî fuziunea sau divizarea este, pentru prima convocare, de maxim o săptămână de la data publicării convocării conform legii sau a notificării făcute prin scrisoare recomandată sau transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă. Formalitățile de convocare nu trebuie respectate dacă toți acționarii care pot să-și exercite dreptul de vot sunt de acord să țină o adunare generală. (5) Prevederile alin.(4) nu se aplică în cazul în care instituția de credit aflată în administrare specială este cotelată pe o piață reglementată, caz în care convocare se face potrivit legislației aplicabile pieței de capital. (6) Dacă adunarea generală a acționarilor nu adoptă hotărârile necesare în cazurile prevăzute la alin.(3), în absența altor soluții viabile de redresare, Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a art. 240¹⁶ alin.(2) lit. b). Art. 240¹³ - La implementarea măsurilor privind majorarea sau reducerea capitalului social se au în vedere următoarele: a) în cazul în care este necesară majorarea capitalului social, pentru motive temeinice, justificate de existența unei intenții serioase din partea unui investitor, de participare la capitalul instituției de credit, administratorul special poate cere adunării generale să ridice acționarilor dreptul de preferință la subscrierea de noi acțiuni, în tot sau în parte, cu aprobarea Băncii Naționale a României; în toate celelalte cazuri, dreptul de preferință se poate exercita în termen de 14 zile de la data publicării hotărârii adunării generale potrivit legii;
--	---

b) orice majorare de capital nu va putea fi realizată mai înainte ca pierderile să fie absorbite prin reducerea capitalului social sau de către elementele de fonduri proprii corespunzătoare;

c) majorarea capitalului social trebuie să asigure cel puțin un nivel al fondurilor proprii care să permită încadrarea instituției de credit în cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările aplicabile;

(d) hotărârea privind reducerea capitalului social pentru acoperirea pierderilor produce efecte de la data publicării acesteia conform legii, administratorul special fiind obligat să ia măsuri pentru publicarea sa în regim de urgență. Prin derogare de la prevederile Legii nr.31/1990, hotărârea nu poate face, în acest caz, obiect al opoziției creditorilor sociali. Dispozițiile art.240²¹-240²² se aplică în mod corespunzător.

Art. 240¹⁴ – (1) Operațiunile de vânzare de active, transfer de depozite, vânzare de active cu asumare de pasive și fuziunea/divizarea unei instituții de credit în administrare specială se pot efectua către instituții de credit sau, după caz, instituții financiare, care, în opinia Băncii Naționale a României, au o situație financiară care le permite preluarea activelor și/sau asumarea pasivelor transferate, iar operațiunea preconizată nu pune în pericol siguranța și viabilitatea activității acestora sau, dacă este cazul, capacitatea lor de a respecta cerințele prudențiale, în special cele privind nivelul minim al fondurilor proprii.

(2) La implementarea măsurilor prevăzute la alin.(1), trebuie să fie respectate următoarele cerințe:

a) să fie analizate diferitele oferte legate de operațiuni de vânzare de active sau de vânzare de active cu asumare de pasive ale instituției de credit, în scopul maximizării valorii care poate fi obținută, în condițiile pieței, pentru activele implicate în operațiune; în acest sens, determinarea valorii activelor la data de referință se realizează de către un expert autorizat independent, care aplică una sau mai multe metode alternative de evaluare, recunoscute de legislația în vigoare la data evaluării;

b) să fie asigurat tratamentul echitabil și concurența loială între instituțiile care își manifestă intenția de preluare;

	c) în cazul unei operațiuni de vânzare de active cu asumare de pasive, să se acorde prioritate transferului depozitelor garantate; d) în cazul operațiunilor care implică vânzarea de active, documentele contractuale încheiate cu instituțiile beneficiare să nu cuprindă clauze care să prevadă restituirea, la producerea unor evenimente determinate, a activelor transferate și, corelativ, a contraprestațiilor efectuate; e) sumele care pot rezulta din operațiuni de natura celor prevăzute la lit. a), cu deducerea cheltuielilor aferente operațiunii, sunt puse la dispoziția instituției de credit pentru continuarea activității, iar în caz de lichidare/faliment, pentru plata creditorilor. (3) Pentru punerea în aplicare a măsurilor de restructurare prevăzute la art. 240¹² alin.(1) lit. c), d) și e) nu este necesar acordul deponenților sau al altor creditori ori al debitorilor instituției de credit. Pentru notificarea acestora, administratorul special publică un anunț general în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a și în unul sau mai multe ziare de circulație națională, și, după caz, asigură publicitatea potrivit art. 240¹⁰, imediat după implementarea măsurii. Persoanele interesate pot obține informațiile necesare privind situația creanțelor sau a obligațiilor lor, de la instituția de credit aflată în administrare specială, administratorul special fiind obligat să ia măsurile necesare în acest sens. (4) În cazul transferului depozitelor și al altor creanțe, deponenții/titularii de conturi transferați au opțiunea de a-și menține conturile/depozitele la instituția de credit către care s-a efectuat transferul sau de a solicita acesteia restituirea sumelor depuse. (5) Instituția care preia pasive ale instituției de credit aflată în administrare specială este răspunzătoare doar pentru obligațiile aferente pasivelor care fac obiectul transferului conform termenilor contractuali și care sunt evidențiate în situația financiară întocmită de administratorul special. Art. 240¹⁵ – (1) În termen de maxim 2 luni de la numire, administratorul special trebuie să prezinte Băncii Naționale a României un raport scris care să cuprindă:	- Art. 7 Directiva 2001/24/CE
--	--	--------------------------------------

	a) măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora; b) evaluarea perspectivei de realizare, a costurilor și beneficiilor aproximative ale alternativelor de redresare, restructurare sau, după caz, de inițiere a procedurii falimentului instituției de credit, inclusiv o determinare a valorii estimative care ar putea fi realizată în cazul lichidării; c) recomandările administratorului special privind măsurile pe care le consideră adecvate în funcție de evaluările făcute, care pot include un plan de acțiune supus aprobării Băncii Naționale a României, constând în implementarea oricăroră dintre măsurile de restructurare prevăzute la art. 240¹² alin.(1) sau o combinare a acestora, fără a exclude aplicarea sau continuarea aplicării măsurilor de redresare prevăzute la art. 240¹¹ alin.(2). (2) La raportul prevăzut la alin.(1) se anexează documente referitoare la inventarierea și evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația plății pasivelor, precum și situația financiară întocmită potrivit art. 240¹¹ alin.(4). (3) Raportul prevăzut la alin.(1) trebuie să fie suficient de detaliat pentru a fundamenta recomandările făcute de administrator. Valoarea estimativă care ar putea fi realizată în cazul lichidării, se determină de un expert autorizat independent, pe cheltuiela instituției de credit, ca valoare medie ce rezultă din aplicarea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de legislația în vigoare la data evaluării. (4) Administratorul special poate să solicite Băncii Naționale a României aprobarea pentru implementarea una dintre măsurile prevăzute la art. 240¹² alin.(1) lit. c), d) și e), în special pentru transferul depozitelor garantate, înainte de prezentarea raportului prevăzut la alin.(1), în situații de urgență și având în vedere posibilitățile concrete de realizare a măsurilor respective. (5) Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate prelungi, la propunerea administratorului special, termenul prevăzut la alin.(1) pentru prezentarea raportului, dar nu cu mai mult de 1 lună.
--	---

Art. 240¹⁶ – (1) În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, Banca Națională a României hotărăște cu privire la oportunitatea și perioada menținerii administrării speciale și cu privire la recomandările formulate de administratorul special și, după caz, aprobă, cu sau fără amendamente, ori respinge planul de acțiune propus.

(2) Dacă Banca Națională a României consideră că nu sunt condiții favorabile pentru redresarea instituției de credit, astfel încât aceasta să fie în măsură să îndeplinească cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acestora, Banca Națională a României poate, în funcție de circumstanțele concrete, să hotărască următoarele:

a) implementarea măsurilor de restructurare, conform planului de acțiune aprobat sau, în absența acestuia, pe baza evaluărilor prevăzute la art. 240¹⁵ alin.(1) lit. b) și stabilirea unui termen în care administratorul special să întreprindă demersuri pentru restructurarea activității instituției de credit;

b) retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului sau, după caz, retragerea autorizației urmată de dizolvarea și lichidarea instituției de credit, potrivit dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 3-a din prezentul capitol.

(3) Banca Națională a României poate solicita modificarea unui plan de acțiune aprobat sau poate aproba modificarea planului propusă de administratorul special, oricând consideră necesar, înainte sau pe parcursul implementării sale.

(4) La analiza costurilor și beneficiilor diferitelor alternative avute în vedere în raportul administratorului special, potrivit art. 240¹⁵ alin.(1) lit. b) și la adoptarea hotărârii potrivit alin.(1), Banca Națională a României trebuie să urmărească, cu prioritate, obiectivul de menținere a stabilității financiare și protecția intereselor deponenților, luând în considerare alegerea variantei celei mai puțin costisitoare în acest sens.

(5) Adoptarea măsurilor de restructurare a instituției de credit în cursul administrării speciale trebuie să urmărească să asigure creditorilor instituției de credit un

tratament nu mai puțin favorabil decât cel de care ar beneficia dacă măsurile de restructurare nu ar fi implementate și instituția de credit ar intra direct în lichidare, luând în considerare valoarea estimativă care ar putea fi obținută de aceștia prin distribuire în caz de faliment, pe baza estimărilor făcute potrivit art. 240¹⁵ alin.(2).

Art. 240¹⁷ – (1) Pe întreaga perioadă a administrării speciale, administratorul special trebuie să raporteze Băncii Naționale a României, la termenele stabilite de aceasta, în legătură cu situația financiară a instituției de credit și stadiul măsurilor implementate.

(2) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere dreptului administratorului special de a raporta Băncii Naționale a României orice impedimente în implementarea măsurilor aprobate și de a propune modificarea acestor măsuri. În cazurile în care aceste impedimente se datorează opoziției adunării generale a acționarilor de a adopta hotărârile necesare sau unor circumstanțe obiective care nu permit implementarea în termen util a măsurilor aprobate, în absența altor soluții viabile, administratorul special propune Băncii Naționale a României retragerea autorizației instituției de credit.

Art. 240¹⁸ – (1) Pe baza raportărilor făcute de administratorul special, Banca Națională a României poate hotărî în orice moment încetarea administrării speciale, cu reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare sau poate retrage autorizația instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 240¹⁶ alin. (2) lit. b).

(2) Dacă în urma implementării măsurilor de restructurare s-a realizat numai un transfer parțial de active și pasive ale instituției de credit sau numai o divizare parțială a acesteia și pentru instituția de credit în cauză nu se preconizează alte soluții viabile de redresare sau de preluare în totalitate a activității, Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației și, după caz, sesizează instanța competentă pentru declanșarea procedurii falimentului.

Art. 240¹⁹ – (1) Dacă Banca Națională a României

constată, pe baza rapoartelor administratorului special, că instituția de credit față de care s-a instituit administrarea specială s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele prudențiale stabilite de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările aplicabile Banca Națională a României hotărăște încetarea administrării speciale cu reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare. În acest sens, administratorul special întreprinde măsurile necesare pentru desemnarea noulor persoane care să exercite responsabilitățile de administrare și/sau conducere a instituției de credit.

(2) Un anunț privind încetarea administrării speciale se publică potrivit prevederilor art. 240¹ alin.(2) și, dacă este cazul, potrivit prevederilor art. 240¹⁰.

(3) Până la numirea și aprobarea de către Banca Națională a României a persoanelor prevăzute la alin.(1), administratorul special asigură administrarea și conducerea instituției de credit.

Art. 240²⁰ – În cazul în care Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului potrivit Ordonanței Guvernului nr. 10/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, până la desemnarea de către judecătorul-sindic a lichidatorului, administrarea instituției de credit se asigură în continuare de către administratorul special.

Art. 240²¹ – (1) Orice persoană prejudiciată prin măsurile dispuse și implementate în cursul administrării speciale cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, se poate adresa instanței competente pentru acoperirea prejudiciului cauzat, în termen de 15 zile de la data la care a cunoscut sau trebuia să cunoască producerea acestuia.

(2) Dacă instanța consideră întemeiate pretențiile reclamantului, poate acorda despăgubiri al căror cuantum se stabilește ca diferență între valoarea estimativă care ar fi putut fi primită de acesta prin distribuire în caz de faliment și sumele efectiv încasate în urma distribuției produsului lichidării tuturor bunurilor și

Art. 241. - (1) Administrarea specială se instituie pe o perioadă de 1 an de la data hotărârii Băncii Naționale a României, cu excepția cazului în care prin hotărâre se stabilește o perioadă mai scurtă sau când Banca Națională a României hotărăște încetarea administrării speciale, potrivit art. 252 alin. (4). (2) În situații excepționale Banca Națională a României poate prelungi, în condițiile prevăzute pentru instituirea administrării speciale, perioada prevăzută la alin. (1), cu maxim 6 luni. Art. 242. - (1) Administrarea specială se exercită de către un administrator special, desemnat de Banca Națională a României prin hotărârea de instituire a acestei măsuri. Administrator special poate fi o persoană fizică sau o persoană juridică, care dispune de experiență adecvată, precum și Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar. (2) Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate înlocui administratorul special. (3) Toate cheltuielile legate de administrarea specială se suportă de instituția de credit supusă acestei măsuri. (4) Cheltuielile efectuate de Fondul de Garantare a	activelor instituției de credit, care se realizează conform ordinii de stingere a creanțelor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004. Valoarea estimativă se calculează pentru data instituirii administrării speciale. (3) Despăgubirile se suportă dintr-un fond special constituit în acest sens și administrat de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar. Art. 240²² - (1) Măsurile implementate în cursul administrării speciale nu pot fi suspendate sau desființate pe cale judecătorească, inclusiv în procedura falimentului instituțiilor de credit. (2) În cadrul unui litigiu în legătură cu aceste măsuri, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestora, Banca Națională a României fiind singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și a analizelor calitative care au fundamentat măsurile respective.	
39. Art. 241 - 254 se abrogă.		Prevederile au fost înlocuite de noile articole introduse referitoare la administrarea specială (art.240¹ - 240²²)

Depozitelor în Sistemul Bancar ocazionate de desfășurarea activității de administrare specială sunt considerate în sensul alin. (3) cheltuieli legate de administrarea specială.

Art. 243. - În cazul în care consideră necesar, Banca Națională a României poate stabili anumite limite și/sau condiții privind activitatea instituției de credit în privința căreia s-a hotărât instituirea administrării speciale. Acestea se comunică administratorului special, care răspunde de respectarea lor.

Art. 244. - Pe perioada instituirii administrării speciale, mandatul consiliului de administrație și al directorilor sau, după caz, al consiliului de supraveghere și al directoratului încetează, administratorul special preluând integral atribuțiile de administrare/conducere a instituției de credit.

Art. 245. - (1) După preluarea instituției de credit, administratorul special înștiințează de îndată compartimentele din cadrul instituției de credit, sucursalele acestora, instituțiile de credit corespondente, oficiul registrului comerțului și, după caz, Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar cu privire la luarea acestei măsuri.

(2) Comunicarea se face în scris și cuprinde specimenul de semnătură al administratorului special. Comunicarea făcută instituțiilor de credit corespondente cuprinde și mențiunea asupra faptului că toate operațiunile viitoare prin contul instituției de credit se autorizează numai de către administratorul special sau de persoanele împuternicite în mod expres de către acesta.

Art. 246. - (1) Atribuția principală a administratorului special constă în stabilirea condițiilor optime pentru conservarea valorii activelor instituției de credit, eliminarea deficiențelor existente în administrarea patrimoniului, încasarea creanțelor și stabilirea posibilității de redresare a situației financiare a instituției de credit; în acest sens, administratorul special poate lua toate măsurile pe care le consideră necesare, în limita competențelor sale prevăzute de lege.

(2) Măsurile care pot fi luate au în vedere:

a) negocierea creanțelor instituției de credit și/sau

stabilirea unei noi scadențe acestora; b) suspendarea atragerii de depozite și/sau a acordării de credite; c) închiderea succursalelor neprofitabile sau a căror activitate nu se justifică; d) redimensionarea schemei de personal, prin reorganizarea activității, în scopul reducerii cheltuielilor; e) orice alte măsuri care ar putea fi luate, potrivit legii, de către consiliul de administrație și directori, respectiv de către consiliul de supraveghere și directorat în cursul unei administrări obișnuite. (3) Administratorul special trebuie să ia cel puțin măsurile necesare pentru: a) reducerea pierderilor; b) încetarea activităților frauduloase și a abuzurilor de orice natură ale persoanelor aflate în relații speciale cu instituția de credit; c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate anterior de către instituția de credit, inclusiv a acelor contracte în care obligațiile asumate de către instituția de credit sunt disproportionale în raport cu prestația la care s-a obligat cealaltă parte contractantă; d) păstrarea în siguranță a activelor și a documentelor instituției de credit; e) sesizarea organelor competente, în cazul în care există indicii cu privire la săvârșirea de infracțiuni. Art. 247. - Prin excepție de la prevederile art. 246, dacă instituirea administrării speciale a fost dispusă potrivit art. 240 alin. (1) lit. d), atribuția principală a administratorului special este luarea măsurilor necesare pentru numirea membrilor consiliului de administrație și a directorilor instituției de credit sau, după caz, a membrilor consiliului de supraveghere și al directoratului. În cursul acestei administrări, administratorul special poate lua orice alte măsuri care ar putea fi luate, potrivit legii, de către consiliul de administrație și directori, respectiv de către consiliul de supraveghere și directorat în cursul unei administrări obișnuite. Art. 248. - Dacă situațiile financiare aferente perioadei încheiate înainte de instituirea administrării speciale nu au fost aprobate conform legii sau administratorul	
--	--

special consideră că ele nu reflectă situația patrimonială reală a instituției de credit, acesta procedează la întocmirea unei noi situații financiare și ia măsuri pentru aprobarea, publicarea și depunerea acesteia la organele competente, conform legii.

Art. 249. - (1) În vederea adoptării unor hotărâri privind situația instituției de credit în domeniul care sunt de competența adunării generale a acționarilor/membrilor, inclusiv în ceea ce privește preluarea instituției de credit în cauză, prin fuziune/divizare, administratorul special poate convoca adunarea generală a acționarilor/membrilor instituției de credit. Ordinea de zi a adunării este stabilită de către administratorul special cu aprobarea Băncii Naționale a României și nu poate fi schimbată de către persoanele convocate.

(2) După instituirea administrării speciale, prevederile legale privind obligativitatea convocării adunării generale la cererea acționarilor/membrilor nu sunt aplicabile pe durata acesteia. Acționarii/membrii care dețin cel puțin 50% din drepturile de vot pot înainta administratorului special propuneri viabile de redresare financiară a instituției de credit, acesta urmând să decidă asupra propunerilor formulate.

Art. 250. - (1) În cazul în care adunarea generală a acționarilor hotărăște majorarea capitalului social, pentru motive temeinice, justificate de existența unei intenții serioase din partea unui investitor, de participare la capitalul instituției de credit, administratorul special poate să ridice acționarilor dreptul de subscriere de noi acțiuni, în tot sau în parte, cu aprobarea Băncii Naționale a României.

(2) Prin hotărârea de majorare a capitalului social trebuie să se asigure cel puțin un nivel al fondurilor proprii care să permită încadrarea instituției de credit în cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările aplicabile.

(3) În cazul reducerii capitalului social, aceasta poate fi făcută numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 251. - (1) În termen de 2 luni de la numire, administratorul special trebuie să prezinte Băncii Naționale a României un raport scris cu privire la

măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora, la poziția financiară a instituției de credit și posibilitatea redresării situației acesteia din punct de vedere al siguranței financiare, prezentând în acest sens, recomandările sale, inclusiv în ceea ce privește o potențială preluare a instituției de credit, prin fuziune/divizare, de către o altă sau alte instituții de credit. La raport se anexează documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării pasivelor.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie suficient de detaliat pentru a fundamenta recomandările făcute de administrator.

(3) Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate prelungi termenul prevăzut la alin. (1), la propunerea administratorului special, dar nu mai mult de 1 lună.

Art. 252. - (1) În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, Banca Națională a României hotărăște cu privire la oportunitatea menținerii măsurii de administrare specială și se pronunță asupra recomandărilor făcute de administratorul special.

(2) Dacă pe baza raportului administratorului special se constată că nu sunt condiții pentru îmbunătățirea situației financiare a instituției de credit, astfel încât aceasta să respecte cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia sau, după caz, nu au fost numite și aprobate noile persoane care să exercite responsabilități de administrare și/sau conducere a instituției de credit, Banca Națională a României poate, în funcție de situația concretă, să decidă următoarele:

a) stabilirea unui termen în care administratorul special să întreprindă demersuri pentru identificarea eventualelor instituții de credit interesate în preluarea, prin fuziune/divizare, a instituției de credit aflată în administrare specială;

b) retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului sau, după caz, retragerea autorizației urmată de dizolvarea și lichidarea instituției

de credit, potrivit dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 3-a din prezentul capitol. (3) În cazul continuării administrării speciale, administratorul special trebuie să prezinte Băncii Naționale a României, la termenele stabilite de aceasta, rapoarte privind situația financiară a instituției de credit. (4) Pe baza rapoartelor administratorului special, Banca Națională a României poate hotărî în orice moment încetarea administrării speciale, cu reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare, sau poate retrage autorizația instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin. (2) lit. b). Art. 253. - (1) Dacă Banca Națională a României constată, pe baza rapoartelor administratorului special, că instituția de credit față de care s-a înstituit administrarea specială s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele prudențiale stabilite de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările aplicabile sau, după caz, au fost numite și aprobate noile persoane care să exercite responsabilitățile de administrare și/sau conducere a instituției de credit, Banca Națională a României poate hotărî încetarea administrării speciale și reluarea activității instituției de credit, sub controlul organelor sale statutare. (2) Un anunț privind încetarea administrării speciale se publică potrivit prevederilor art. 240 alin. (2). (3) Administratorul special trebuie să ia măsurile necesare pentru desemnarea noilor persoane care să exercite responsabilități de administrare și/sau conducere a instituției de credit. (4) Până la numirea și aprobarea persoanelor prevăzute la alin. (3), administratorul special asigură administrarea și conducerea instituției de credit. Art. 254. - În cazul în care Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului potrivit Ordonanței Guvernului nr. 10/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, până la desemnarea de către judecătorul-sindic a lichidatorului, administrarea	
--	--

instituției de credit se asigură în continuare de către administratorul special.	TITLUL IV - INSTITUȚII EMITENTE DE MONEDĂ ELECTRONICĂ Art. 321. - Prezentul Titlu reglementează regimul instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate în emiterea de monedă electronică. Art. 322. - Instituții emitente de monedă electronică, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. Art. 323. - Obiectul de activitate al instituțiilor emitente de monedă electronică trebuie să fie limitat la desfășurarea activității de emitere de monedă electronică și la prestarea următoarelor servicii: a) servicii financiare și ne-financiare strâns legate de activitatea de emitere de monedă electronică, cum ar fi: administrarea de monedă electronică prin îndeplinirea unor funcții operaționale și a altor funcții conexe legate de emiterea de monedă electronică, emiterea și administrarea altor mijloace de plată, fără ca prin aceasta să se acorde credit sub orice formă; b) servicii de stocare a informațiilor pe un suport electronic în numele unor instituții publice sau al altor entități. Art. 324. - (1) Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător instituțiilor emitente de monedă electronică, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul titlu. (2) Regimul prevăzut în Secțiunea 1 a Capitolului VI din Titlul I, Partea I referitor la condițiile de desfășurare a activității în alte state membre se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică numai în ceea ce privește desfășurarea activității de emitere de monedă electronică. (3) Atragerea de fonduri în scopul emiterii de monedă electronică nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile în înțelesul art. 5,	40. Titlul IV – Instituții emitente de monedă electronică din Partea a II-a – Dispoziții specifice, cuprinzând articolele 321 – 332, se abrogă.	Transpunere directivă: Art.20 pct.1 lit.a) Directiva 2009/110/CE (în vigoare din 30 aprilie 2011)
---	--	---	--

dacă fondurile primite sunt transformate imediat în monedă electronică.

Art. 325. - Instituțiile emitente de monedă electronică nu pot deține participării în alte entități, cu excepția celor al căror obiect de activitate constă exclusiv în furnizarea de servicii operaționale sau alte servicii conexe legate de emiterea ori distribuirea de monedă electronică de către instituția emitentă de monedă electronică în cauză.

Art. 326. - (1) În perioada de valabilitate pentru care a fost emisă monedă electronică, instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să o răscumpere, la cererea deținătorilor, la o valoare egală cu valoarea acesteia existentă în sold. Răscumpărarea se realizează prin schimbarea valorii sale în numerar sau prin transfer în cont, fără reținerea altor taxe și comisioane în afara celor strict necesare efectuării operațiunii de răscumpărare.

(2) Contractele încheiate de instituțiile emitente de monedă electronică cu deținătorii trebuie să prevadă în mod clar condițiile de răscumpărare a monedei electronice.

(3) Contractele pot prevedea un prag minim de răscumpărare, care nu poate fi mai mare decât echivalentul în lei a 10 euro.

Art. 327. - (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună de un capital inițial cel puțin la nivelul prevăzut de Banca Națională a României prin reglementări, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 1 milion euro.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună de un nivel al fondurilor proprii egal cu sau mai mare de 2% din cea mai mare sumă sau din media sumelor ultimelor șase luni a obligațiilor lor financiare legate de emiterea de monedă electronică.

(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor alin. (2), fondurile proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică nu pot scădea sub nivelul minim al capitalului inițial stabilit conform alin. (1).

Art. 328. - În aplicarea art. 24, cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de o instituție emitentă de monedă electronică trebuie să vizeze, pe lângă riscurile financiare și riscurile ne-

financiare la care aceasta este sau poate fi expusă, inclusiv riscurile tehnice și procedurale, precum și riscurile decurgând din cooperarea acestora cu alte entități care le furnizează servicii operaționale sau alte servicii auxiliare activității lor.

Art. 329. - (1) Banca Națională a României poate excepta o instituție emitentă de monedă electronică de la aplicarea unora sau a tuturor dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele situații:

a) activitatea de emisie de monedă electronică derulată de instituția emitentă de monedă electronică generează o valoare totală existentă în sold a obligațiilor financiare aferente monedei electronice emise care nu depășește, în mod obișnuit, echivalentul în lei a 5 milioane euro și nu depășește nicodată echivalentul în lei a 6 milioane euro;

b) moneda electronică emisă de instituție este acceptată ca mijloc de plată doar de către filialele acesteia, care prestează servicii operaționale sau alte servicii auxiliare legate de moneda electronică emisă sau distribuită de instituția emitentă de monedă electronică, de către orice societate-mamă a instituției emitente de monedă electronică sau de către orice filiale ale societății-mamă respective;

c) moneda electronică emisă de instituția emitentă de monedă electronică este acceptată ca mijloc de plată de un număr limitat de entități, care pot fi distinse în mod clar fie prin situarea acestora în aceeași locație sau pe o arie limitată, fie printr-o relație strânsă de natură financiară sau de afaceri cu instituția emitentă, cum ar fi o rețea comună de marketing sau distribuție.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), documentele de natură contractuală care stau la baza emiterii de monedă electronică trebuie să prevadă că suma care poate fi stocată pe dispozitivul electronic aflat la dispoziția deținătorilor în scopul efectuării de plăți este limitată la un nivel maxim, care nu poate depăși echivalentul în lei a 150 euro.

Art. 330. - (1) Instituțiile emitente de monedă electronică care au fost exceptate în condițiile art. 329 nu beneficiază de regimul prevăzut în Secțiunea 1 a Capitolului VI din Titlul I, Partea I.

(2) Interdicția prevăzută la art. 5 referitoare la emiterea

de monedă electronică nu se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute la alin. (1). Art. 331. - În aplicarea prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări și următoarele: a) investițiile permise ale unei instituții emitente de monedă electronică; b) cerințele de raportare, inclusiv pentru instituțiile emitente de monedă exceptate total sau parțial de la aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. Art. 332. - Instituțiile emitente de monedă electronică pot funcționa cu bănci, cu alte instituții emitente de monedă electronică sau cu societăți prestatoare de servicii auxiliare, dacă serviciile respective sunt cele prevăzute la art. 323.		41. Se introduce un nou articol, art. 404¹: Art.404¹ – (1) Sistemele de plăți trebuie să asigure accesul neîngrădit la sistem al prestatorilor de servicii de plată, instituții de credit și instituții de plată în înțelesul Ordonanței de urgență nr. 113/2009 privind serviciile de plată, pe baza unor reguli obiective, nediscriminatorii și proporționale, care nu vor limita accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plăți împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți. (2) Sistemele de plăți nu pot impune prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plăți niciuna din următoarele cerințe: a) reguli restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plăți; b) reguli care să facă discriminare între instituțiile de plată în ceea ce privește drepturile și obligațiile participanților; c) restricții bazate pe forma de organizare a entității. (3) Prevederile alin.(1) și alin.(2) nu se aplică: a) sistemelor de plăți desemnate de Banca Națională a României în temeiul Legii nr.253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, ca intrând sub incidența acestei legi; b) sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de	Transpunere directivă: Art.28 Directiva 2007/64/CE
---	--	--	---

	servicii de plată care aparțin unui grup format din entități legate prin participații de capital, în care una dintre entități dispune de control efectiv asupra celorlalte entități legate; c) sistemelor de plăți în cadrul cărora un singur prestator de servicii de plată, fie ca o singură entitate, fie ca un grup de entități, îndeplinește cumulativ următoarele condiții: acționează sau poate acționa ca prestator de servicii de plată, atât pentru plător, cât și pentru beneficiarul plății, și este exclusiv responsabil pentru administrarea sistemului și, în același timp, autorizează participarea la sistem a altor prestatori de servicii de plată care, deși pot stabili propriile tarife în legătură cu plătorii și cu beneficiarii plății, nu au dreptul de a negocia comisioane între ei în relație cu sistemul de plăți.	
	Art. II - Rezervele existente în sold, reprezentând rezerva generală pentru riscul de credit și fondul pentru riscuri bancare generale, constituite în conformitate cu Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară și Legea nr. 58/1998 privind activitatea instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare, pot fi utilizate în scopul pentru care au fost constituite, respectiv pentru diminuarea pierderilor din credite și, după caz, din elementele ce constituie active purtătoare de riscuri specifice activității bancare.	Dispoziții tranzitorii pentru utilizarea rezervelor existente în sold constituite anterior intrării în vigoare a OUG nr.99/2006
	Art. III - Cererile de aprobare a transformării unei entități în instituție de credit, depuse la Banca Națională a României anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și aflate în curs de analiză la data respectivă, vor fi soluționate după cum urmează: a) cererea va fi respinsă dacă Banca Națională a României nu s-a pronunțat, până la data respectivă, cu privire la aprobarea procesului de transformare, conform reglementărilor emise în acest sens; b) cererea va fi evaluată în baza reglementărilor aplicabile în ceea ce privește autorizarea funcționării instituției de credit rezultate din transformare dacă Banca Națională a României a aprobat procesul de transformare.	Dispoziții tranzitorii privind cererile de transformare a unei entități în instituție de credit, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a noului act normativ
Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism		
Art. IV - Partea introductivă a literei f) de la articolul 2		Transpunere directive:

Art.2 lit.f) partea introductivă: În sensul prezentei legi: f) prin instituție financiară se înțelege orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, alta decât instituția de credit, care desfășoară una ori mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) - l) și n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, inclusiv <u>oficiile poștale și alte entități specializate care prestează servicii de transfer de fonduri și cele care desfășoară activități de schimb valutar</u>. Intră în această categorie și:	din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, se modifică și va avea următorul cuprins: f) prin instituție financiară se înțelege orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, alta decât instituția de credit, care desfășoară una ori mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) - l) și n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv <u>furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată și entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar</u>. Intră în această categorie și:....	Art.91 pct.1 Directiva 2007/64/CE și Art.19 pct.1 Directiva 2009/110/CE (în vigoare din 30 aprilie 2011)
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	Art. V – Littere a) și b) ale alineatului (1) de la articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 30 aprilie 2008, se modifică și vor avea următorul cuprins:	Corelare legislativă pentru aplicarea prevederilor Legii nr.656/2002, modificate ca urmare a transpunerii prevederilor Directivei 2007/64/CE
Art.III alin.(1) lit.a) și b) (1) În aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul, care însoțesc transferurile de fonduri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 345 din 8 decembrie 2006, se desemnează în calitate de autorități responsabile cu supravegherea respectării dispozițiilor privind informațiile despre plătitor, care însoțesc transferurile de fonduri: a) Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit; b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru orice altă persoană juridică ce	a) Banca Națională a României, pentru instituțiile de credit și instituțiile de plată; b) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, pentru furnizorii de servicii poștale care	

prestează servicii de transfer de fonduri.	prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil.	
Regulamentul de aplicare a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 594/2008	Art. VI – Alineatul (2) al articolului 2 din Regulamentul de aplicare a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 594/2008 publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 444 din 13 iunie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Nu sunt considerate terțe părți în sensul alin.(1) lit.d) entitățile specializate ce desfășoară activitate de schimb valutar, institutiile de plată care, dintre serviciile de plată prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.113/2009 privind serviciile de plată, le furnizează doar pe cele de la art.8 lit.f) și furnizorii de servicii postale care prestează servicii de plată.	Transpunere directivă: Art.91 pct.2 Directiva 2007/64/CE
Art.2 alin. (2) (2) Nu sunt considerate terțe părți în sensul alin. (1) lit. d) entitățile specializate ce prestează servicii de transmitere de bani și cele care desfășoară activitate de schimb valutar.	Art. VII – Prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare la data publicării, cu următoarele excepții: a) prevederile de la art. I pct. 4, pct. 16 – 20, pct. 22 – 25 și pct. 27 – 30 intră în vigoare la data de 31 octombrie 2010; b) prevederile de la art. I pct. 1 – 3, pct. 5, 6, 10, 12, 15 și 40 intră în vigoare la data de 30 aprilie 2011; c) referințele la litera n') din cuprinsul art. IV intră în vigoare la data de 30 aprilie 2011.	Transpunere directive: - Art.4 pct.1 Directiva 2009/111/CE - Art.21 și 22 Directiva 2009/110/CE - Art.22 Directiva 2009/110/CE